

som kom igen i den Række korte Bemærkninger, der faldt, Stridspunktet om, hvorvidt den højtærede Konseilspræsident vidste eller endog havde ønsket, at den Henvendelse, som affødte den meget omtalte Erklæring, rettedes til Folketingets Højre den 13. August om Morgenen. Det ville andre muligvis senere gøre, men jeg skal sige, at den Haan imod Højre og den Ringeagt mod os, der var Grundtonen i den højtærede Konseilspræsidents Ord, og som hidtil er den eneste Tak, der fra den Side er bleven ydet os for den Loyalitet og Resignation, vi paa ethvert Omraade have vist under Sagens Behandling, gør, at vi ikke længere kunne tie overfor den højtærede Konseilspræsident. Vi kunne ikke længere forblive i den Stilling til Regeringens Chef, som vi have indtaget siden den 13. August. Vi maa sige vor Mening klart og bestemt om ham, hans Politik og hans Optræden, og det maa ske saaledes, at ligesom den højtærede Konseilspræsident i Gaar fra sin Side har gjort rent Bord overfor os, saaledes ville vi ogsaa gøre rent Bord overfor ham.

Det maa gøres klart overfor al Verden, at vor Holdning overfor ham har hidtil ikke været baaren af nogen Art af Tillid hverken til hans Person eller til hans Politik. Og vi have ment kun paa een Maade at kunne give denne vor Opfattelse tilstrækkelig klart og kraftigt Udtryk, nemlig ved at stille det Forslag om Overgang til Dagsordenen, som nu er sat til Forhandling, og som jeg herved skal tillade mig at anbefale. Vi bede udtrykkelig bemærket, at dette Forslag om Overgang til Dagsordenen er rettet udelukkende mod den højtærede Konseilspræsident og ikke mod den øvrige Regering.

A. P. Andersen: Naar mit Parti har fundet det nødvendigt at afbryde den i Gaar paabegyndte Finanslovdebat og indbringe et Forslag om Overgang til Dagsordenen, der udtaler Mistillid til den højtærede Konseilspræsident, skyldes det, som allerede af den ærede Ordfører bemærket, at det er den eneste Maade, hvorpaa det straks kan blive konstateret, om det er Højre, der under Ministerkrisens Dage er blevet ført bag Lyset, eller om det er de to Venstregrupper, der oprindeligt bragte den højtærede nuværende Konseilspræsident frem, som have mødt et Tillidsbrud fra den højtærede Konseilspræsidents Side, men endelig tillige og ikke mindst for, at der ogsaa fra vor Side kan blive ydet Medvirkning til, at den po-

litiske Klarhed, som den højtærede Konseilspræsident i Gaar gjorde sit til at fremskaffe her i Tinget, kan fremkomme, saa at enhver kan se, om det nuværende Ministeriums Chef har et parlamentarisk Flertal bag sig eller ej.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, om Ministerkrisen i August Maaned, vil jeg tillade mig ganske kort at minde ærede Medlemmer om de Begivenheder, som den Gang fandt Sted. Det var i Virkeligheden Føreren for det frikonservative Parti i Landstinget, der fik Ministerkrisen over det døde Punkt, da han rettede det Spørgsmaal til de to 11-Mands Grupper, om de vilde støtte en eventuel Regering, der dannedes af ham. Da de vidste, at de dertil vilde svare Nej, som jeg tror af Hensyn til Forsvarssagen, kørte to Repræsentanter for de to 11-Mands Grupper Tirsdag Aften ud til den nuværende Konseilspræsidents Hjem og fik Løfte om, at han næste Dag, altsaa Onsdag, vilde indfinde sig her i Byen paa en eventuel forventet Opfordring. Det er det virkelige Forhold. Om Onsdagen ankom den nuværende højtærede Konseilspræsident til Byen, og de Begivenheder, der foregik i Løbet af Onsdagen, medførte, at der sent Onsdag Aften kom Bud fra Kronen til den nuværende højtærede Konseilspræsident om næste Dag, Torsdag, at indfinde sig paa Slottet. Den højtærede Konseilspræsident var i Gaar — paa en ret dygtig Maade i øvrigt — ude med en bidende Haan mod Højrepartiet, idet han sagde, at han ikke kunde gøre for, at vi kom rendende og tilbød at stemme for Københavns Befæstnings Nedlæggelse. Det er rigtigt, det kunde den højtærede Konseilspræsident ikke gøre for, men den højtærede Konseilspræsident skulde have husket paa, at før denne Haan ramte os, ramte den 5 af hans Kolleger i Ministeriet og de to 11-Mands Grupper, som oprindeligt førte den højtærede Konseilspræsident til København og muliggjorde hans Kandidatur; thi da de kom ud og anmodede daværende Lensgreve Holstein-Ledreborg om eventuelt at overtage Kandidaturen, antager jeg, at de have sagt, at de ogsaa vare Tilhængere af Princippet om Københavns Sikring til Lands, som var Højres. Da havde det rette Tidspunkt været til med bidende Haan at afvise de to Repræsentanter, der kom rendende og tilbød at stemme for Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse, og senere under de mange Forhandlinger var der god Lejlighed dertil, hvis den højtærede Konseilspræsident vilde have